

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σὺν ὅλῳ

Τῷ πλάσσαντι
Γένει

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, καὶ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimum Authorum Georgica, Ru-
colica, & Gnomica poemata, qua su-
perstant.*

Accessit huic editioni

*Is. Hortiboni Theocriticarum Lectio-
num libellus*

Cetera sequentes paginae indicant.

Coloniz Allobrogum.

Apud. Iohan. Vignon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS S. LECTORI beneuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater
ea quae priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:*

*Primum Græca ut quàm emendarissimè ederentur o-
peram studiosè dedimus:*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.*

*Tertiò, quadam adiunximus carmina partim Theo-
crui, partim aliorum poetarum, quae in priori deerant:
quadam etiam quae in nullis reperias.*

*Musae quoque poëma & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.*

*Postremò, Ijaaci Horriboni Lecticonum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo cum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quàm emendantur, quàm explicantur.*

I. CRISPINI. de sua editione
dixit

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aplo:
Quidni etiam exiguo claudere multos libros?*

OECONOMICA TOTIVS.
OPERIS PRÆFA-
TIO,

IOHANNIS CRISPINE.

RAVIOREBUS deflectionem labori-
bus quid vetat in amicos non-
nunquam Poetarum hortos re-
quiescendi gratia excurrere? Sa-
ne fuit ea mihi iam dudum in
promo ventis (quoad potui (li-
terarum studiis voluntas, ut quum
à grauioribus illis, imò primariis Autoribus edem-
dis erij quid superellet, secundariis qui ad huma-
nitatem pertinent, impenderem. Maxime verò his
qui viciniore origini, ut Plato monet in Phile-
bo, mius attractarum sordium habent: qui verbis
lectis, aptis & illustribus idem efficiunt, quod pi-
ctores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris,
& aliis cuiusque generis coloribus scitè omnino
adhibitis & eleganter. Ac quum superioribus an-
nis ab Homero poetarum principe ceptum esset,
nunc alterum ab illo, Hesiodum Ascrzum illi *ἑσίοδος*,
Theognidem quoque & Phocylidem: Theo-
critum aliòsque primarios Poetas, qui ob excel-
lentis & exquisitæ scripturionis dotes vetustatem fer-
re potuerunt, prosequi non iniucundum duximus
ea forma quæ & domi & foris oblectet, nec impe-
diat circumgestantem. Distinximus quidem eos
velut in tres classes, quarum primam Hesiodi

operibus τοῖς συζαμμένοις: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδ' ὑμνογράφοις: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Ἱωνομολόγοις hac exiguitate dedimus, ut in vnum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa te cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione pericundam horum Poetarum lectionem remorer, aut verecundiz terminos nimia commendatione transiliam. Spero equidem susceptum hunc laborem inque eo doctorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inutilem nec ingratam futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus & regione coniuncta detur: tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiridii modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in hos Poetas ciata extant, pleraque nobis benignè communicauit D. Portus Cretemsis, vir Græcè atq. Latinè doctissimus: multa etiam apud B. Martuardū contulit C. Auberius Triumcurianus, præsertim in iis quæ Simmiae Rhodio attribuuntur; quæ præterquam quòd sunt ἀνίγµατα arbitratu veteris Auctoris efficta corruptissima erant. Ioannes Pediasimus Theocriti Σύνεργα declaraturus, quantis difficultatibus afficeretur, antè testificatus est his verbis: τὸ δὲ τῆς Θεοκρίτου σύνεργος ἀνίγµατι μὲν ὅμοιον, διὰ τὸ πλὴν τῆς μεταῖψων σύνταξιν, καὶ διὰ τὸ ἀκροθιγῶς τῆς μνημονολογικῆς ἰσορροπίας ἔχειν, καὶ τὸ ἐλλείπειν τῆς συµτάξεως καὶ ταύτης μὴ εἶναι πλὴν συνηθισµένων ἰκφυλόν, πολλὰ ἔµποιον ἀσφείδου. Quæ antè præfatio æquius de Ovo, Alis, ac Securi, ænigmatis

TOTIVS OPERIS.

gmaticis Simmiz commentis prædici vsurpasse
que meritò possent. Hæc verò breuibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligant studiosi adole-
scentes, per exiguos quidem daridos libellos, sed
repletos tanta Poetarum veterum gaze, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum opo-
rum & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem grato compendio (his præser-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant,

P. O E T A R V M Q V I T R I-
bus distinctis libris, vno tamen *index*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

G E O R G I C A.
HESIODI ASCHEI
OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & *oracula* quadam commu-
ni sermone vsuparentur.

SCVTVM HERCVLIS.)

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de* *u*-
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

OECONOMIA.

Annotationes in Ερμα ἡ Ημῖνε, Phil'ippo Met.
potissimum, Friso & Galbino debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiarie descriptio, nobis à D. Porto Cretensi communicata, plurimum lucis adfert.

II

BUCOLICA.

THEOCRITI STRACYSII

Eidyllia, apta ad Poetices principia excolenda quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *Herodas*: qui etiam *Pastorum* requiem in ipso *Eclogæ*, i. principio ob oculos posuit.

Ti gre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Viansemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIE RHODII,

OVVM. ALAS. SECVRI M.

Restituit suis metris, enodaturque exposuit Aubertius.

MOSCHI Syracusij

BIONIS Smyrni Eidyllia, ex A. Mekerchi-
tum ex Ful. Ursini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versibus à F. B. Janotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vernitissimi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus selectis E. Vincti, I. Hetelij I. Schegkij, aliorumq. Incubrationibus expolita.

TOTIVS OPERIS.

PHACYLIDIS poema admonitorium
PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis V.
Amerpachij aliorumque observationibus illustrata
SOLONIS sententia quæ supersunt,
TYRTÆI varia,
SIMONIDIS pleraque,
THIANI,
NAVMACHII,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI,
EVENI PARII,
ERATOSTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axiomata & oracu-
la non sine honoris præfatione citarunt. Plato (in-
quam) Aristoteles, Xenophon. Plutarchus. A-
thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus: ac
de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basilus cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQVITUR eadem tertia Enchiridij parte.

SENARIORVM Libellus, continens
aliorumque Poetarum sententias: quemadmo-
dum ex indice ad calcem illius tertiae partis
apposito constabit.

ADDITIONA sunt eiusdem cum superioribus ar-
gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
gmentis: quorum nomina idem Index commen-
strat.

Fructu his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

33
ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ

Ηρώ καὶ Λέανδρον.

M V SAE I D E H E R O-
ne & Leandro poëma ele-
gantissimum.

Εἰς Μουσῆον ἐπιτάφιος.

Νῦν μάλ' που φίλον υἱὸν ἔχει τὸ φθνηρικὸν ἔδρα
Μουσῆον φθιδύρον σῶμα' ὑπὸ τῇ ᾗ πέφκο.

In Musaeum epitaphium.

*Eumolpi charum tenet ora Phalerica gnatum
Musaeum cassum corpore in hoc iumulo.*

*Sed cum quatuor fuisse Museos à Suida tradatur, v-
nusne ex ijs, an alius quispiam hic noster fuerit, inqui-
rendum. De eo scripsi in Notis suis ad Laërtium l. 1.
Hermob.*

ΑΛΛΟΣ Ο ΡΟΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ

απονεύει μεδωγμένη.

ΜΕΤΣΑΙΟΝ τὴν παλαιότατον ποιητικὴν ἡ-
 δεῖσεν ποροίμην τῶν τε Αἰσχυρίων, καὶ ὅ-
 τῶν τοῖς ἑτέροις αὐτίκα δι' ἑμοῦ ἐντυπη-
 σθεῖς τῶν τε εἰς αὐτὸν ἡδιστὶ ἀμα καὶ λο-
 γώτατον. καὶ μάλιστα ὡς αὐτὸ εἰδῆτε τὰ παρὰ τοῦτου τοῦ
 Οὐιδίου δανείδεντα δαμονίως τῶν ὄντων καὶ βουδῶν, καὶ ὅ-
 πως αὐτὸν ἐκμύσαστο ἐν τῇς Ἡρώων καὶ Λαίδη πορ-
 οίμων ὅπως αὐτὸς λαμβανὲς οὐκ οὐκ τοῦ τὸ βέλτερόν ἐ-
 ποίησε καὶ τοῖς δὲ τὰ χεῖρα ταῖς ἑξέως καὶ αὐτὸς πο-
 ρίζων ὑμῖν πάσαις ταῖς τῇ ἐκκλίον ἀρίστας βίβλους, καὶ
 ὅντος ἐὶ δώσαντες δώσω ὅτι ἐκ ἑξέως ἐντυπωμὴν καὶ χεῖρα-
 των πολλὰν πιστεύει τοῖς ἐκ ἐκ δυνάως ἐμπορὰ δεῖσι,
 καὶ πάντων μάλιστα ἐπὶ λόγοντι ἀνθρώπων, δεῖ ὅτι χεῖ-
 ράτων, καὶ αἰδὼς τῶν ἐξέως ὅτι γλυκύνει τῇ δυνάτει. οὐ
 μὲν φιλοχεμίας ἔχων. μέλλον ὅτι τοῖς τοῖς τοῖς ἀπε-
 χθαιόμοις ταῦτά γε εἶρηκα καὶ τοῖς χρημάτων αἰδὼς οὐ
 δυνατὸν ἀπορεῖν ὡς ὑμῖς καὶ ὑπερβολὴν τὴν ἐφίεσθε,
 αὐτοὶ ὅτι πολλὰ μὲν καὶ δαπάνη, πεπονηκότες διαπ-
 λοῦμεν. Εἰρήνη.

MARCI MUSVRI CRETENSIS

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta
 Veneri festinantes quotannis arcam
 Vaser amor gestabat, iacularique gestiens,
 Acute circumspectabat, amarâque corripserat sagittam
 Mauris in sacerdotissam, properansque inhaesit
 Epasi Leandri, cum puella praecordia statim irâs foderet:
 Vtrique autem Cupidinis eodem percussi furore,
 Sui potius sunt, nuptiarumque consciam lucernam
 Claustrinarum posuere: ferreum autem illa sortita
 Sanguinem multuâgi prodidit amantis procellis.
 Et cor luce priuauit, priuauit etiam lachrybus Veneris.

Eiusdem in Musam.

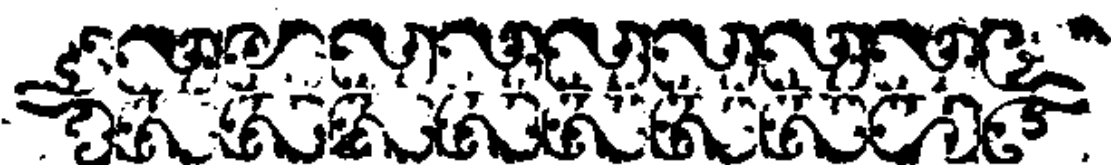
Etiam praecordia inuidia deorû tetigit; nam carminibus
 Laetant se consecutum Mars praemia laborum.
 Id audiens indignatus est, quod sua obtinuerunt opera
 Tenebra facis, Martisque non culit iniuriam amor:
 Musaeque mandauit: ille verò canebat amantium
 Furorem decerpenti virginis florem.
 Laudetur ergo parvis patuisse marginibus,
 Quae parvis indeni manibus patitur Cupido.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ ΤΟΥ
ΚΡΗΤΟΣ.

Νῦν ἴλω αἰδ', Σησόν, ὁ γένεον ἦ γε θυηλάς
 Κηροζυμῇ σπύδι γιντοῖς ἐπισησὶν αὐτὰρ ὁ τόξον
 Οὐλοῖ ἔρως βάσταξ' αἰδοῖσιν ὅτι μὲν
 Οὐδὲ δινδύλασκε πικρὸν δὲ ἴδυσεν οἷσιν
 Μιξίς ἐπ' ἀρήτειρα, ὅπως ἐκείνη δὲ ἰπλάσθη
 Ἡ πατὴρ Λειψόδροιοι, κέρης φρίνας ἔφα' ἀφρήσας.
 Ἀμφότεροι δὲ ἐπόδου, αὐτὰρ πεφρημένοι ἔσθον,
 Ἀλλή' ἀνδρὸς αὐτοῦ γάμων ὅσον ἰσχυρὰ λύχον
 Λαθριδίων δῆξαντο, σιδηρεῖον ὅσον ἔχων
 Ἀἴμα πο' ὑπλάγαντες πορεύονται δὲ ἑλάνθον.
 Καὶ σφ' ἐφ' αὐτὸν ἀμύρον, ἀμύρον ὅσον φιλοτίμων,

Τὸς εἰς Μυσάων.

Καὶ φρίνας ἀφύσθη θυηλάς δὲ γὰρ αἰδοῖται
 Σπύδι λαχεῖν Ἀρης μόνος ἀποινὰ πόιναν.
 Τὸς πο' κλύων νιμίσσῃ ὅτ' ἐδὲ ἰπλάσθη ἔρως
 Ἀλλὰς ἀδύω, ἀδύω τ' ἐχάσθη ὅσον ἔρως.
 Μυσάων δὲ ἰπλάσθη ὅσον ἑλάνθον ποδὸς αὐτῶν
 Οἷον δὲ ποδὸς αὐτῶν παρδινίης κήρυκας.
 Αἰνείδω ὅσον μικρῶν ἑλάνθον σιδηρεῖον,
 Οὐδ' ὅσον πύξον χερσὶν ἑλάνθον ἔρως.

M V S Æ I D E H E R O N E
& Leandro.

D *Dea oculorum. testem lucernam am-
rum:
nocturnum natarotem per mare vectarum
nuptiarum:*

*Et coitum tenebrosum, quem non vidit immortalis au-
rora:*

*Et Sestum & Abydum, ubi nuptia nocturna Herus,
Natarotemque Leandrum simul & lucernam audio.
Lucernam annunciantem nuncium Veneri,
Herus nocte nubentis nuptias ornantem nuntiam. (piter
Lucernam amoris simulachrum, quam debuit aetheris Inp-
Nocturnum post officium ducere ad consortium astrorum,
Ac ipsam appellasse Sponsas ornantem stellam amorum,
Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,
Nun inique servavit insomnium nuptiarum,
Antequam molestus fluitus flaret inimicus ventus.
Sed eia mihi canenti unum concinne finem.
Lucerna extincta, & pereuntis Leandri.*

*Sestus erat & Abydus è regimine, prope mare
Vicina sunt urbes: Cupido arcum tendens,
Ambabus urbibus unam commisit sagittam,
Iuvenem urens & virginem: nomen verè eorum
Suavisque Leander erat, & virgo Hero:
Hac quidem Sestum habitabat, ille vero oppidum Abydis
Ambarum urbium perpulchra stella ambo:
Similes inter se, tu vero si quando illac transibis,
Quare mihi quandam currim, ubi quondam Sestus & Hero
Scabas lucernam habens, & dux erat Leandro,
Quare & antiqua maris enim fretum Abydis*

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ

καὶ Λαίανδρον.

ΕΙΠΕ· θεὰ κρυφαῖαν ὅππῃ μάρτυρα λύχρον ἱερῶ-
των,

καὶ λύχρον πλωτῆρα θαλασσοπόρον ὑμνῶσαν·
καὶ γάμον ἀχλυσέντα, τὸν ἐκ Ἰλίου ἄφθιτος ἦώς·

καὶ Σησὸν καὶ Λαέρτην ὅππῃ γάμος ἐννυχος Ἡρώς·

Νηχόδροον τε Λαίανδρον ὁμοῦ καὶ λύχρον ἐκεία,

λύχρον ἀπαγγέλλοντα διακτερίλω ἠφροδίτης·

Ἡρώς τε κτῆμαί μοι γαμοστό· οὐκ ἀγγελεύτω·

λύχρον ἱερὸς ἀγαλμα τὸν σφαιρὸν ἀνδρείος ξόος,

ἐννύχιοι μετ' αἰθέλον ἀγῆν ἐς ὁμῶ γυρεῖν ἄστρον,

καὶ μὲν ὅππῃ κλήσῃ νυμφος ὅλον ἄστρον ἱερῶ των·

ὅππῃ πάλιν σωείρετος ἱερομανέων ὁδὸν αἶαν·

ἀγγελίῳ δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμά των ὑμνῶσαν

Πρὶν χαλεπὸν πρσιῆσιν ἀνδρῶν ἐχθρὸν ἀήτιον.

ἀλλ' ἄγε μοι μάλπειτ' ἰμῶν ξυμῶν εἰδὲ τελευτῶν

λύχρον σβιννυμῶσι καὶ ὀλυμῶσι Λαίανδρον.

Σησὸς ἔλω καὶ Λαέρτης ἐναπίον ἐγγύθι πόντε·

Γαί τινές εἰσι πόλεις, ἱερὸς δ' αἰὲς τέξῃ τεύχων,

ἀμφοτέρης πόλιν ἐπεὶ ξυμῶν οἶσόν,

Ἡ ἰδὼν φλίξας καὶ παρθένοι· ἔνομα δ' αὖτ' ἴδ'.

Ἰμερῶν τε Λαίανδρος ἔλω, καὶ παρθένος Ἡρώ·

Ἡ μὲν Σησὸν ἐταμεν, ὃ δ' ἐπὶ πόλιν ἔδον Λαέρτου,

ἀμφοτέρων πόλιν, σφαιραλίστ' ἀστέρες ἀμφὸς

Ἰκαλοὶ δ' ἀνδρῶν σὺ δ' εἶπες κεῖθι κρήνην,

Δίξες μοι πινά πύργον, ὅππῃ ποτὲ Σησιας Ἡρώς

ἴστατο λύχρον ἔχουσα, καὶ ἦε μόνιμος Λαίανδρος·

Δίξες δ' ἀρχαίης ἀλινχία πορθμὸν Λαέρτου,

Adhuc deflens mortem & amorem Leandri.
 Verum unde Lean' er in Abydo domos habitans,
 Herus ad amorem venit, amore erò deuiinxit & ipsam
 Hero gratioſa generoſum ſanguinem ſortita,
 Veneru erat ſacerdos: cum nuptiaru verò imp'rita eſſet
 Terrim à parentibu apud vicinum habitabat mare,
 Altera Venu reginaſcaſtitate vero & pudore
 Nunquam collectarum commercio uſa eſt mulierum.
 Neque iri udiu gratioſum adiuſt iuuenilis atatis,
 Luorem cui noſ i uſum mulierum:
 (Nam ob pulch' iudinem inuida ſunt femina)
 Sed ſemper Cytheream placans Venerem,
 Sape etiam Cupidinem conſilia ac lib' amemus,
 Mutre cum celeſti flammam tremens pharetram.
 Sed neque ſic euitauit ignotas ſagittas,
 Iamqu Venerem populari uenit feſtum,
 Qu' ſociiſque celeb' ant' Aſtoniſ & Veneri,
 Cateruatimque ſiſti: ac ant' ad ſacrum diem ire (larum,
 Quoſque habitabant mari i' cunctataru extrema inſu-
 Hu quidem ab Hemonia, i' uero mariſima à Cypro.
 Neque mulier vlla remanſit in opidis Cytherorum,
 Non ſiluan' odoriferi i' ſummitatibu ſaltans:
 Neque uicolarum quiſque ac erat tunc feſto,
 Non Phrygiæ cola, non viſa ciu' Abydi:
 Neque ullu iuuenis amator uirginum. cerè enim illi
 Semper ſecuti. uir i' fama iſt feſti,
 Non tantum immo. talium affere feſtinant ſacrificia,
 Quantum aggregatarum ob pulchritudines uirginum.
 Verum dea per aden inueſt uirgo Hero,
 Splendor em gratum emittens facie.
 Quat' alba genas orbens luna.
 Summ' i uero nũuearum rubeant circuli genarum,
 Vi roſa ex theſe u' bicolor: certè diceret
 Herus ex membru roſarum prarum apparere:
 Colore enim membrorum rubeat eunt uero (puella
 Et i' roſa candidam induta uincta ſub talu ſplendebat

Βίσιπ που κλέβονται μόρον κ' ἔργα Λακίδρε.
 Αλλὰ πόθεν Λεωνόρος εἴβου δ' ὅτι δώματα γαυόν,
 Ηρώς ἐς πύον ἦλθε, πότῳ δ' ἐκείνη κ' αὐτῶς
 Ηρώ μιν χερίσιν διούρεφες ἄμα λελύσσει
 Κύπερος ὡς ἴσχει γάμων δ' ἀδίδακτες εἴδεται
 Πόρρον δ' ὅτι πορρὸν παρὰ γίτονι γὰρ θαλάσῃ,
 Αλλὴ κύπερος αἴματα σαρκορροῦν ὅτι αἰδοῖ
 Οὐδέ ποτ' ἀγροφύκτιν σῶμι· ποτ' γυναιξὶν
 Οὐδέ χερον χερίσιν ματὶ· οὐδ' ἡ ἐκὸς ἦεν.
 Μόνον ἀνδρὸς ἡμεῖς ἡμεῖς ἀνδρῶν
 (Καὶ γὰρ ἀγροφύκτιν ἡμεῖς ἡμεῖς γυναιξὶν)
 Αλλ' αἰεὶ κυδερὴν ἀσπερὸν ἀφροδίτῃ
 Πολλὰ κ' ἡ τὴν ἔργα παρ' ἡμεῖς ἡμεῖς
 Μιτρεῖ σὺν ἔργῳ φλογὶν ἔργα φλογὶν
 Αλλ' ἐπὶ ὅς ὅτι πύονι τὰς οἴους
 Δὴ γὰρ κύπερος πανομήρος ἦλθε ἔργῳ,
 Τὴν ἀπὸ Σησὸν ἄγνισιν ἀδωνιδὶ κ' κυδερὴν
 Πασυδὶ δ' ἔσπερδ' ἐς ἔργον ἡμεῖς ἡμεῖς.
 Οἱ μὲν αὖτε κοινὰ ἔργα σφύρα ἡμεῖς.
 Οἱ μὲν αὖτε ἡμεῖς ἡμεῖς εἰδὼς δ' ὅτι κύπερος
 Οὐδέ γυνή τις ἔμμεν ἐπὶ τὸ πᾶσι κυδερὸν
 Οὐδέ αἰεὶ δυνάτοις ἐπὶ πύονι χερίσιν
 Οὐδέ αἰεὶ ποτὶς ἡμεῖς τὸ τῆμος ἔργῳ
 Οὐ φλογὶς γὰρ πύονι γίτονι εἴς ἡμεῖς
 Οὐδέ τις ἡμεῖς φλογὶς παρ' ἡμεῖς ἡμεῖς
 Αἶν' ὁμαρτησαντο· πύονι ἔργῳ ἡμεῖς
 Οὐ τὸ πᾶσι ἀπὸ πύονι γίτονι δυνάτοις
 Οἱ μὲν αὖτε ἡμεῖς δυνάτοις παρ' ἡμεῖς.
 Ἡ δὲ θεὸς αἰεὶ τὸν ἔργῳ παρ' ἡμεῖς ἡμεῖς,
 Μαρμαρογύνῃ χερίσιν ἀπασα πύονι πύονι
 Οἶα τὸ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς σφύρα.
 Αἶν' ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς τὸ κύπερος παρ' ἡμεῖς,
 Πύονι ἡμεῖς ἡμεῖς δυνάτοις ἡμεῖς φλογὶς
 Ηρώς ἐπὶ μύονι πύονι λειμὸν φλογὶς.
 Χερίσιν γὰρ μύονι ἡμεῖς τὸ πύονι ἡμεῖς
 Καὶ πόδες ἡμεῖς χερίσιν σφύρα λαμπρὸν πύονι.

Multa vero ex membris gratia fluebant, sed antiquior
 Treis gratias mentiti sunt: esset alteruter vero Heros
 Oculis redens centum gratijs pullulabat.
 Profecto sacerdotem dignam nata est Venus.
 Sic ea quidem plurimum antecellens feminas,
 Veneris sacerdos, ista noua apparebat Venus.
 Subijt autem iuuenum teneras mentes, neque ullus vir
 Erat, qui non affectaret habere coniugem Heronem.
 Illa autem benefandaram quacunque per adem vagabatur,
 Sequente mentem habebat & oculos & praeordia verorum.
 Atque aliquis inter iuuenes admiratus est, & dixit vi boni:
 Et Sparren accessi, Lacedaemonis vicini urbem,
 Vbi laborem & certamen audimus pulchritudinis
 Tale autem nōdum vici puellam, prudenterque teneramque.
 Forte Venus habet gratiarum unam iuuenum.
 Intuens desessus sum: satietatem autem non inueni aspiciendi:
 Illico moriar, cubilia ubi condescerim Heros.
 Non ego in caelo cuperem deus esse,
 Nostram uxorem habens domi Hero.
 Si autem mihi non licet tuam sacerdotem tractare,
 Talem mihi Cytherea puellam uxorem praebeas:
 Talia iuuenum quisque locutus est: undique alius
 Vulnus calans insinuat, pulchritudine puella:
 Grauiam passe Leander, in autem ut vidisti in Lyciam puellam,
 Nolebas oculis consumere mentem stimulis,
 Sed ardentibus domitus in, inato sagittis,
 Nolebas vivere per pulchra expertis Heronis:
 Simul in oculorum radijs crescebat fax amorum,
 Et cor feruebat inuicti ignis impetu.
 Pulchritudo enim celebris in maculata femina
 Acutior hominibus est veloce sagitta:
 Oculis vero via est: ab oculis ictibus
 Vulnus delabitur, & in praeordia viri manat.
 Cepit autem ipsam tunc stupor, impudentia, tremor, pudor:
 Tremuit quidem corde, pudor vero ipsum tenebat caput:
 Obstupuit vero, pulchritudinem optimam: amor vero ad-
 mitte pudorem.

Πόλλοι δ' ἐκ μελίων χείριτε ρίον· οἱ δ' παλαίῳ
 Τρεῖς χείρτας δάσαντο πεφυκέναι· εἰς δ' ἐπὶς Ηρώς·
 Οφθαλμοὶ γέλοον· ἕκαστον χείρτασι τιθήνη.
 Ἀτρειδὴς ἱέρεια ἐπαΐξιον ὄρετο Κύπρις.
 Ως ἡ μὲν πρὸ πολλοῦ ἀφιστεύσασα γυναικῶν,
 Κύπριδος αἰήτειρα νῆν διφαγετο Κύπρις.
 Δύσατο δ' ἡΐδεων ἀπάλας φρένας· ὅδ' ἐπὶς αἰδρωῖ
 Ηῖν, ὅς ἡ μὲν αἰώνι ἐχέειν ὁμοδέμιον Ηρώ.
 Ἡ δ' ἄρα χαλιδέμεδλον ὅππῃ κ' ἔγνων ὀγῶτο,
 Εσπόμενον νόον εἶχε· καὶ ὅμματα· καὶ εἶνας αἰδρωῖ.
 Καὶ τις ἐπ' αἰθροῖσιν ἵσταυμασι καὶ φάτο μῦθον.
 Καὶ σπάρτη· ἐπέβλεψεν λακεδαίμονος ἱδρακὸν αἶψα,
 Ἡ χ' ἡ μὲν καὶ αἰθλοὶ ἀκύνεον ἀγλαΐων.
 Τοίβῃ δ' ἔγω ὅππῃ πα νίβῃ καδ' ἐνὶ δ' ἀπαιλῶτε.
 Καὶ τὰ χα Κ' ὅρις ἐχ' χείρων μίαν ὀπλοτεράων.
 Παπταῖων ἐμοχμοσά, κόρον δ' ἐχ' ἄλγος ὀπλοπῆς.
 Αὐτὴ κα τὴν αἰώνι καχέων ὀπλοπῆς Ηρώς.
 Οὐκ αἰ ἐγὼ κατ' ὀδυμπὸν ἐφίμειρα θεὸς εἶναι,
 Ἡμετέρῃ παρὰ κοιτῇ ἐχὼν ἐπὶ δώμασιν Ηρώ.
 Εἰ δέ μοι ἐκ ἐπείκει τὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
 Τοίβῃ μαι κατ' ὄρεα νίβῃ παρὰ κοιτῇ ὀπλοπῆς.
 Τοῖα μὲν ἡΐδεων τίς ἐφωτίζει, ἀλλὰ δὲν ὄμιλος
 Ἐλκος ἀποκλείπει· ἐπεμνησάτο χαλιδέ κέρως.
 Αἰὼν πάθ' ἐς Λεῖαιδ' ἐπὶ δ' αἰὼς ἵδ' ἐς ὀκλίαν κέρως,
 Οὐκ ἴδ' ἐλκος κρυφίεισι κατὰ τρυφὴν φρένα κένεον.
 Ἀλλὰ πυρεπνέουσι δαμῆς αἰδοκνέουσι οἰσῶς.
 Οὐκ ἴδ' ἐς ζώειν ἀφελκάλιος ἀμμερος Ηρώς.
 Σὺ βλεπόμενος δ' ἀκτῆσιν αἰξίτε πυρσὺς ἐρῶτα.
 Καὶ κραδίη παύφλαζεν αἰκνέου πυρσὺς ὀρμῇ.
 Κάλλος γὰρ ἀφελκάλιος ἀμμερος γυναικῶν,
 Οὐκ ἴδ' ἐλκος κρυφίεισι κατὰ τρυφὴν φρένα κένεον.
 Οφθαλμοὶ δ' ὅδ' ἐς ὄρεα αἰὼς ὀφθαλμοῖς βολαίων.
 Ἐλκος ἐπὶ δαμῆς, καὶ ὅππῃ φρένα ἀνδρὸς ὀδ' αἶψα.
 Εἰ δ' ἐπὶ μὲν τότε δαμῆς, αἰαδ' εἰν ὄμιλος αἰδῶς.
 Ἐπόμενος μὲν κατὰ δαμῆς δὲ μὲν εἶχε ὀγῶτα.
 Θάμβος δ' αἰδῶς ἀφίξται, ἔρως δ' ἀπὸ πρὸς αἰδῶς.

Audacter autem ob amorem impudentiam affectans
 Tacitè pedibus succedebat, & conuulserit puellam:
 Obliquè verò intuens dolosus torquebat oculos:
 Nutibus mutis in errorem inducens mentem puellæ,
 Ipsa verò ut sensit amorem dolosum Leandri
 Gausa est ob gratias suas. tacitè verò & ipsa
 Sape gratiam suam oculis faciem,
 Nutibus occultis innuens Leandro,
 Et rursus exultante verò intus animo gaudebat,
 Quòd amorem sensit, & non renuit puella.
 Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 Lucem contrahens descendit ad occasum dies:
 E regione autem apparuit umbrosa hesperus stella
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 Ut vidit attratas insurgentes tenebras,
 Tacitè quidem stringens roseos digitos pullæ,
 Ex imo suspirabat vehementer: illa verò silentio
 Tanquam irascens roseam retraxit manum.
 Ut verò amata sensit instabilis natus puellæ,
 Audacter manu variam traxit vestem,
 Vltima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigre autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 Tanquam nolens, talèmq; emisit vocem,
 Fæmineu verbum minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me infelix virginem trahis?
 Alia ito via, meamque dimitte vestem:
 Iram meorum enita locupletum parentum.
 Veneru non te decet dea sacerdotem sollicitare:
 Virgini ad lectum difficile est ire.
 Talia minata est conuenientia virginibus.
 Fæminearū autē Leander ubi audiuit furorē minarum,
 Sensit persuasorum signa virginum
 (Etenim cum iuuenibus minantur fæminæ,
 Venerarum consuetudinum per se nuncia sunt mina.
 Virgini autem bene olens boni coloru collum osculatus,
 Tale verbum ait, amorem ætuo stimulo:

Θαρσαλέως δ' ἔω' ἔρωτος αἰαυδίλω ἀδάπαζον.
 Ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε, καὶ αἰτίον ἴστατο κούρης.
 Δόξα δ' ὅππῃ δ' ὠδολεσχὲς ἐλέλκεν ὀποπαῖς.
 Νύμματα ἀφ' οὐλοῖσι παρεπλάζον φρένα κέρης.
 Αὐτὴ δ' ὡς ξυνέηκε πόδον δολέοντα Λααίδρῳ.
 Χαῖρ' ἐπ' ἀγλαΐῃσιν ἐν ἰσυχίῃ καὶ αὐτὴ
 Πολλάκις ἰμερόεσσαν ἐλὼ ἀπέκρυψεν ὀπωπῶ.
 Νύμματα λαθρεΐδυσιν ἔσχατ' ἀγλάστα Λααίδρῳ.
 Καὶ πάλιν αἰτέκλινεν ὁ δ' ἐνδεδι δερκὸν ἰαίδῳ.
 Οὔτ' ἔτι πόδον ξυνέηκε καὶ ἐκ ἀπεισίσατο κέρη.
 Οφθαλμῶν οὖν Λαίδηρος ἐδίξετο λαθρον ὄρῳ.
 Φέρον δ' ἀσπίδα κατὰ τὴν ἐς δύσιν ἡώς.
 Ἐκωράτης δ' ἀνέβαινε βαδύσκιος ἑσπερος ἀστὴρ.
 Αὐτὰρ ὁ Θαρσαλέως μετεκίαδεν ἐγύθει κέρης.
 Ως ἴδ' ἐκδύπεπλον ἐπιβόσκουσαν ὀμίχλῳ.
 Πρίμα μὲν εὐλίβων ῥοδεδεία δούκτυλα κέρης.
 Βυσσίδ' ἐσπιάχεζεν ἀδέσφατον ἠδ' ἐσιωπῇ.
 Οἷά τ' ἠχομένη ῥοδίῳ ἐξίστασε χεῖρα.
 Ως δ' ἔρατ' ἐνόησε χαλῖφ' ἐν δόματι κέρης.
 Θαρσαλέως παλάμη πολυδαΐων ἐλκε χετῖρα.
 Ἐξαπεπμύντος ἄγων ὅτ' ἐκδύσεια νῆα.
 Θυγαλέως δ' ἐπὶ δέσπῃ ἐφέσπετο παρθένος Ἥρω.
 Οἷά τ' ἐκ ἐδέχεται τύλῳ δ' αἰνεῖ κατὰ φωνῶν.
 Θηλυτέρῃς ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λααίδρῳ.
 Ζεῖν τι μαρτυρεῖς, τὸ με δύσμορε παρθένοι ἔλκεεις.
 Ἀλλ' ὅτ' ἐκδύσεια πόδον ἐμὸν δ' ὀπὸ' εἰπε χετῖρα.
 Μῦθον ἐμὸν δότ' εἰπε πολυκτινῶν χρετέρῃ.
 Κύριδος ἔσσι ἴσκει θεῆς ἱέρειαν ἀφ' ἄσπειν.
 Παρθενικῆς δ' ἐπὶ λέκτρον ἀμύχανόν ἐστιν ἰαίδῳ.
 Τοῖα μὲν ἠπεύλησεν ἰοικότα παρθενικῆσιν.
 Θηλείης δ' Ἀλκυδρος ἐπὶ κλύειν οἶσρον ἀπειλῆς.
 Ἐγὼ περὶ δ' ἀμύχανον σημήια παρθενικῶν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠεδύνιστον ἀπειλείωσι γυναικες.
 Κύριδ' ὅτ' ἰσκει ἀσπίδα χεῖρ' αἰσιν ἀπειλῆς.
 Παρθενικῆς δ' ἄνδρα μὲν ἰσχεῖν αὐγὰ κύσας.
 Τοῖα μὲν ἠεῖται, καὶ δὲ καὶ ἄλλ' ἔτι οἶσιν.

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam.
(Non enim terrestribus aequalem voco te mulieribus,
Sed te filiabus Iouis Saturnij assimilo)
Beatus qui te plantavit, & beata qua peperit mater,
Vener, qui te enixus est, felicissimus: sed preces
Nostras exaudi, amorisque miseresce necessitatis:
Veneri ut sacerdos, exerce Veneri operas
Huc ades, initiare nuptialibus legibus dea:
Virginem non decet administrare Veneri:
Virginibus Venus non gaudet, si verò volueris
Instituta dea veneranda, & ceremonias fidas disceres
Sunt nuptia, & lecti: tu autem si amas Venerem,
Mulcentium mentem ama suavem legem amorem:
Tuumque servum me accipe, & si volueris coniugem,
Quem tibi Cupido venatus est, suis sagittis affecutus:
Sicut audacem Herculem celer aurivirga Mercurius
Servitum duxit Iardanem ad puellam. i. Omphalem:
Tibi verò me Venus misit, & non sapiens attulit Mercu-
Virgo non te latet ex Arcadia Atalanta, (rim
Qua olim Milanionis amantis fugit lectum,
Virginitatem curans: irata autem Veneri,
Quem prius non amavit, in corde posuit tote.
Persuadere & tu cara, ne Veneri iram excites.
Sic factus, persuasit recusantis mentem puella,
Animum amoris peris errare faciens verbis.
Virgo autem muta in terram fixis aspectum,
Pudore rubefactam abscondens genam,
Et terra trivit summitatem in vestigiis: cum pudore au-
Sape circa humeros suam contraxit vestem. (rom
Persuasionis enim hac omnia prænuntiata. virginis autem.
Persuasa ad lectum, promissio est silentium,
Iam & suavia marum suscepit flammulum amoris
Vrebat autem cor dulci igne virgo Herò,
Pulchritudinèque suavis stanscebat Leandri.
Dum igitur ad terram habebat inclinos oculos,
Huc & Leander amore furente vultu.

Κύπρι φίλη μὲν κύπριν, ἀθηνάει μὲν Ἀθηνῶν,
 (οὐ γὰρ ὅτι χθονίῃσιν ἴσῃν καλῶσι σε γυναιξί.
 Ἀλλὰ σε θυγατέριαι διὸς κρονίουτος εἶσιν)
 Ολβίος ὅς σ' ἐφύτασεν καὶ ὀλβίῃ ἡ τέκε μήτηρ·
 Γαστήρ ἥ σ' ἐλέχθουσε μακαρτάτη ἀλλὰ λειπῶν
 Ἡμετέρων ἐπάκει· πόθεν δὲ οἰκτιρὼν ἀνείλας
 Κύπριδος αἰς ἱέρεια μετίοχε Κύπριδος ἔργα.
 Διὸς ἴδι μυστοπόλοισι γαμήλια θεομαθεύσας·
 Παρθένον καὶ ἐπίοικεν ὑποδράσας ἀφροδίτην.
 Παρθενικῆς ἔκ Κύπρις ἐκίναται ἡ δὲ ἐδέλφησεν.
 Θεομαθεύσας ἱερῶν τε, καὶ ὄργῃ πιστὰ δαίωσα,
 Ἔστι γάμος καὶ λίκτρα· σὺ δὲ εἰ φιλείεις κυδέσθαι,
 Θυξινέων ἀγαπάξῃ μελίσθονα θεομὸν ἱερῶν.
 Σὸν δὲ ἰαίτῳ με κόμιζι, καὶ ἡ δὲ ἐδέλφησεν παρκοίτῳ.
 Τόν σι ἱερὸς ἤχθουσι τοῖς βέλτεσσι καχίσαι·
 Ως θρασυὶ Ἡρακλῆα θεὸς χρυσόρραπτος Ἑρμῆς.
 Θυπύειν ἐκόμιζεν Ἰαφιδανίῳ ποτὶ νόμφῳ
 Σοὶ δὲ με Κύπρις ἐπικέκε· καὶ ἔσφες ἤγαμεν Ἑρμῆς.
 Παρθένος ἔσ' ἐλέλθῃ ἀπ' Ἀργαδίνης Ἀταλαίῃ
 Ἡ ποτὶ Μειλανίῃσι ἱερῶσιν ἀμύνει φύλῳ θυγῇ,
 Παρθενίῃσι ἀλίσσῃσι· χολῶσιν ἀμύνει δὲ Ἀφροδίτῃς
 Τὸν παρὸς καὶ ἐπὶ θύσιν ἐπὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
 Παιδίον καὶ σὺ φίλη, μὴ Κύπρι μελῶν ἐγείρης.
 Ως εἰπὼν παρίστανεν ἀγαθομῶνς φρένα κέρης,
 Θυμὸν ἱερὸν τετόκοισι παρὰ πλάγας ἐπὶ μύθοις.
 Παρθενίῃ δ' ἀφροδισίος ὅτι χθονα πῆξεν ὀπωπὴν
 Αἰδοῖ ἱερὸν δέουσαν ὑποκλίπῃσιν παρῆλιν
 Καὶ χθονὸς ἔξισι ἄκρον ἰσὶ ἱερῶν ἀφροδισίῃ
 Πολλὰ κίς ἀμφοτέροισιν τὸν ξυμῶν γε χετῆρα·
 Παιδίον γὰρ τὰ δὲ πάντα παρὰ γῆρα· παρθενίῃς δὲ
 Παιδομῶνς ποτὶ λίκτρον, ὑποχρῆστίς ἐστι νύμφῃ.
 Ἡ δὲ καὶ γλυκύπικρον ἐδίξατο κῆρον ἱερῶν.
 Θέρμετο δὲ κραδίῳ γλυκύρρῳ πυρὶ παρθένος Ἡρῆς
 Κεῖλοι δὲ ἡμερῶντος αἰετοῖντο Λαοῖδρα.
 Οφθαλμοὶ οὐ ποτὶ γῆρα ἔχον ἰδύσιν ὀπωπῆν
 Τόφρα δὲ καὶ Λαοῖδρος ἱερῶν μαίνας παρὸς ὁπλοῖς.

Non defatigabatur videns terrenum collum virginis.
 Serò verò Leandro suauem emisit vocem,
 Verecundia madidum ruborem stillans à facie:
 Hôspes tuis verbis forsân & causam moneres:
 Quis te variorum verborum docuit vias?
 Uti mihi, quis te duxit meam ad patriam terram?
 Hac autem cuncta frustra locutus es, quomodo. n. vagus.
 Hôspes cum sis & infidus, meo amoris miscear?
 Ad anifestè non possumus nuptiis legitimis consurgi.
 (Non enim meus parentibus placet) si autem voles.
 Ut hôspes profugas mea in patria manere,
 Non potes tenebrosam abscondere Venerem.
 Lingua enim hominum amica coniugij: in silentio autem.
 Opus, quod perficit aliquis, in artibus audit.
 Dic verò, ne cales tuum nomen, & etiam patriam,
 Non enim meum te lateat: mihi nomen inclytum Herô.
 Terris autem celebris mea domo altissima:
 Qua. inhabitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem supra profunda litora,
 Vicinam mare habeo iuvisis consilijs parentum.
 Neque me prope vicina sunt cunctaneæ: neque choræ.
 Iuuenum adsunt: semper autem nocte & die
 Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
 Sic facit roseam sub veste calabat genam.
 Rursus pudore affecta, sua autem increpabat dicta:
 Leander. autem amoris exerceret certamen.
 Virum enim variis consiliis amor sagittis domat:
 Et rursus viri vulnus medicatur, quibus aut dominatur,
 Ipse omnidemiror consultor est mortalibus.
 Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro:
 Tandem autem ingemens artificiosum dixit verbum:
 Virgorum propter amoris etiâ asperam undam transibis.
 Si igni ferueat, & innavigabilis erit aqua:
 Non timeo grauem undam tuum adiens cubile,
 Non fremum resonantem gravi soni marij.

Οὐ καὶ ῥᾷ εἰσερχόμεναι παλὸν χρόνον αὐχένα κέρης.
 Οὐκ ἔστι Λαϊφιδρὸς γλυκερὴν δυνεῖκα τοφρονίῳ
 Αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρδιδος ἀποσταζέσθαι πορρωπύ.
 Ξεῖνα τοῖς ἐπείσσι τάχ' αἰὲν ἢ πέθον ὀρίναις.
 Τίς σε πολυπλομέων ἐπείσσι ἐδίδωξε κλαδίθρας;
 Οἱ μοι τίς σ' ἐκόμισατο ἐμὴν εἰς πατείδα γῆρας;
 Ταῦτα δ' πάντα μά τιμι φδέγξασθαι πῶς γὰρ ἀλήτης
 Ξεῖνος ἐὼν ἢ σπῆτος ἐμῇ φιλότῃ μιχίης,
 Αμφαδὸν ἔδωκε μάστιγα γάμοις ὅσσοις πελάσας.
 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκίεσσιν ἐπείσσειν ἔω δ' ἐδελήσῃς
 Ως ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν εἰς πατείδα μίμνειν,
 Οὐ δυνάσασθαι σκοπέσθαι ὑποκλέπειν ἀφροδίτῃ.
 Γλῶσσα γὰρ αἰδοῦσθαι φιλοκέρτομος ἐν δ' ὅσῃ
 Εργον, ὅπως τελέει τις ἐν τερόδοισιν ἀκέρει.
 Εἰπέ δ' ἢ μὴ κρύψῃς, ἢ ἔνομα, ἢ σέο πάτρυ.
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λέληθεν ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρό.
 Πόρρος δ' ἀμφιβόητος, ἐμὸς δὲ δόμος ἔρδιδος κίχης,
 ὅτι ἐνι γαίῃ σὺ ἀμφιπόρως τῇ μοιού.
 Σηστὰδες φέρεις πόλῃς ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας.
 Γείτονα πόλιν ἔχω συγχαῖς βελῆσι τοκήων.
 Οὐδέ μοι ἰδρύς ἔχασιν ὀμήλυκας ἔδ' ἐχορείας
 Ηιδέων παρασσι αἰεὶ δ' αἰὲν νύκτα ἢ ἡμέραν
 Εξ ἀλὸς λυγρὸν ὅπως βρέμει ἔασιν ἢ χῆ
 Ως φαρμάκῃ ῥοδίῳ ὑπὸ φάρμῳ κρύπτει παρὲν,
 Εμπαννὶν αἰδοῦσθαι σφετέρῃς δ' ἐπεμύμετο μῦθους.
 Λαϊφιδρὸς δ' πόθεν βεβλημένος ὄξεϊ κέντρῳ.
 Φερίζειτο πῶς καὶ ἔρως αἰεὶ ἀέσθιν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ ἀολόμητις ἔρως βελίεσσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν αἰέρος ἔλκος ἀκίσσεται, εἴσι δ' αἰεὶ σπῆτος
 Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ, βυλῆφ' ὅπως βεβητοῖσιν,
 Αὐτὸς ἢ ποθέοντι τότε χρειόμηνος Λαϊφιδρῷ.
 Οὐκ ἔστι δ' ἀλαστήρας πολυμήχανον ἐννεπε μῦθον.
 Παρδίνῃ σὸν δ' ἔρως καὶ ἄγχιον οἶδμα πορήσιν,
 Εἰ περὶ παφλαζέτω ἢ ἀπλοῶν ἔασται ὑδῶρ.
 Οὐδ' ὅμως βαρὺ χεῖμα τέλει μετανέωδος δαίμων,
 Οὐ βέρομαι ἢ χεῖμα βαρυγδύπιο δαλάσσης.

Sed semper per noctem portans madidus maritus
 Navigabo Hellespontum valde fluentem: non longè enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi:
 Tantum mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
 Eregione ostende per tenebras, ut intuens
 Sim navis amoris habens tuum stellam lychnum.
 Atque ipsum aspiciens ne videam occidentem bootem,
 Nec asperum orionem, & immaidam tractionem currus,
 Patria obuia ad dulcem portum venirem.
 Sed cara caue perflantes ventos
 Ne ipsum extinguant & statim animam perdam,
 Lychnum mea vita luciferum ducem,
 Si verè autem vis meum nomen & tu scire,
 Nomen mihi Leander benecompta coniunx Heræ.
 Sic quidem clandestinis nuptus constituebant misceri,
 Et nocturnam amicitiam, & nuntium nuptiarum,
 Lucernæ testimoniis pacti sunt servare:
 Illa quidem lucē extendere, hic autē undas longas trāsire.
 Per noctationes autem executi vigilum nuptiarum,
 A se invicem separati sunt necessitate:
 Hæc quidem suā ad turrim, hic autē obscuram per noctem
 Ne quid erraret iacens signa turris,
 Navigabat profundi fundamenti ad latū oppidū Abydi.
 Totāq; noctē cōiugū clādestina desiderantes certamina,
 Sape optaverunt venire cubiculum ornantem noctem.
 Iam atrata cucurrit noctis caligo,
 Viris somnum offerens, & non amanti Leandro:
 Sed multifremi apud littora maris
 Nuntium expectabat lucensium nuptiarum.
 Testimonium lucerna lugubris expectans,
 Lætiq; clandestini præcul speculantem nuntium.
 Ut verò vidit nigra obscuram noctis caliginem,
 Hero lucernam ostendit: accensa verò lucerna
 Animum Cupido exussit festinantis Leandri:
 Lucerna ardente, coardebat: à verò mari
 Insanarum undarum multifonnum fremitum audiens

Ἀλλ' αἰεὶ καὶ νύκτα φοβέμενος ὕψος ἀκοίτης
 Νήξομαι Ἑλλάσποντον ἀγάρροον· οὐχ ἔχεται γὰρ
 Ἀγρία σοῖο πύλκος ἔχω πηλίεθρον Ἀζύδου.
 Μοῦνον ἐμοῖ ἔνα λύχρον ἀπ' ἡλίου ἄτα σῖο πύργῳ
 Ἐκ φράτης αἰάφαινε καὶ κλέφας· ὄφρα νοήσεις
 Βασίλει, ὅλκαδ' ἔσθ' ὅτε ἔχων σῖτον ἀστὲρ λύχρον.
 Καὶ μιν ἐπιπείθων ἐκ ὄψουσι δυνάτα βοώτιον,
 Οὐ δρασιὺν ὡρίωνα, καὶ ἄβροχον ὀλκὸν ἀργαίης
 Πατείδου· αἰτιπύργῳ ποτὶ Γλυκύν ὄρμον ἐκοίμην·
 Ἀλλὰ φίλην πεφύλαξο βαρυπνεύοντα ἀήτα,
 Μή μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω,
 Λύχρον ἐμὸν βιότοιο φαισφόρον ἡγμονίῃ.
 Εἰς τεὸν δ' εἴλεις ἐμὸν ἔνομα καὶ σὺ δαλῶμαι,
 Οὐνομά μοι Λαίανδρος εὐσεφείη πόσις Ἡρώς.
 Ως αἰ μὲν κρυφίοισι γάμοις σιωπῶντο μεγῶνα,
 Καὶ νυχίῳ φιλότῃ καὶ ἀγέλιῳ ὑμνῶσαν,
 Λύχρον μαρτυρεῖσιν ὅπισθ' ὅσων το φυλάσσει,
 Ἡ μὲν φέος ταύειν, ὃ δ' ἡκύματα μακρὰ φηῖται,
 Παννυχίδας δ' αἰύσαντες ἀκοιμήτων ὑμνῶσαν
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐκαστὸς θῆσαν ἀείλη.
 Ἡ μὲν ἰὼν ποτὶ πύργον· ὃ δ' ὄφρα ἄλλω αἰεὶ νύκτα
 Μήτε παρὰ πλάζοιτο, βδελύων σημῖα πύργου,
 Πλῶς βαδύκρηπιδος ἐπ' ὀρέα δῦμον Ἀζύδου.
 Παννυχίῳ δ' ὁάρον κρυφίαις ποθέοντες αἰθέρας,
 Πολλὰ καὶ ἠρήσαντο μελεῖν θαλαμηπόλον ὄφρ' ἴδω.
 Ἡ δὲ κυανόπεπλος αἰέδρα με νυκτὸς ὀμίχλῃ,
 Αἰδράσιν ὕπκον ἄγασα καὶ ἡ, ποθέοντι Λαίανδρῳ·
 Ἀλλὰ πολυφλόισβοιο παρ' ἡϊόνεσσιν θαλάσσης
 Ἀγέλιῳ φέμεται φαινομένην ὑμνῶσαν,
 Μαρτυρεῖν λύχροιο πολυκλαύτοιο δδαιδῶν,
 Εὐνῆς τὸ κρυφίης τελεσκόπον ἀγελιώτιον.
 Ως δ' ἴδ' ἐκ κυανέης ληποφειγεία νυκτὸς ὀμίχλῃ,
 Ἡρ' ὁ λύχρον ἔφαινε αἰετὸρ μέροιο δ' ὁ λύχρον,
 Θυμὸν ἔσθ' ἐφλεξεν ἐπ' ἐγρομένοιο Λαίανδρῳ,
 Λύχρον μαρτυρεῖ σιωπῶντο παρ' ὃ θαλάσσει
 Μαυρομένην ῥοδίαν πολυρχία βόμβον ἀκρόαν,

Tremebat quidem primum: postea aut audaciâ attollens
 Talibus alloquebatur consolans mentem verbum:
 Gravis amor & mare implacabile, sed mari
 Est aqua: verum amoris me urit intestinus ignis.
 Assume ignem cor, ne time effusam aquam,
 Ades mihi in amorem cur fluctus curam?
 Ignoras quod Venus nata est è mari,
 Et dominatur Ponto, & nostris doloribus?
 Sic fatus, membra amabilia exuit vestem,
 Ambabus manibus, suoque astrinxit capiti.
 Littorèque exiit, corpusque deiecit in mare,
 Splendētēque festinabat semper aduersus lucernam:
 Ipse remex, ipse classis, ipse sibi navis.
 Hero autem alta lucifera super turri
 Perniciosis auris undecunque spiraret ventus,
 Vestē saepe lucernam tegebat, donec Sesti
 Multum fatigatus Leander inuit ad portuosum litus,
 Et ipsum suam ad turrim subuexit: ex ianuū verò
 Sponsū anhelantem complexa silentio,
 Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris,
 Duxit sponsū ornātis ad penetralia virginalis cubiculi,
 Et corpus totum absterxit, corpusque unxit oleo
 Bene olenti roseo: & mare olentem extinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem aliè stratis in lectis.
 Sponsū circumfusa blanda emisit verba:
 Sponse multum laborasti quæ nō passus est sponsus alius.
 Sponse multum laborasti, satis tibi est salsa aqua,
 Fœtorque piscosus frementis maris.
 Huc tuos sudores meis impone sinibus.
 Sic illa hac locuta est: ille verò statim soluit zonam,
 Et leges inierunt beneuola Veneris,
 Erant nuptia, sed sine choreis: erat lectus, sed sine hymnis.
 Non coniugium sacrum quisquam laudauit postea:
 Non tadarum illuminabat lux cubicularium lectum,
 Neque peragili quisquam insiluit chorea:
 Non hymenæum cantauit pater, & veneranda mater.

Ἔβριμε μὲν τὸ πρῶτον ἔπειτα δὲ δάροος αἶρας
 Τοίοιοι πρὸς ἅπαντας παρηγορέων φρένα μύθοις·
 Δεινὸς ἔρως καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης
 Ἔστιν ὕδωρ· τὸ δὲ ἔργοντος ἐμὸ φλέγη ἐν δόμῳ πῦρ·
 Λάξω πῦρ κραδίη μὴ δαίδηται νήχου τὸν ὕδωρ.
 Διῦρ μοι εἰς φιλόπαιτα τί θηρεδίων ἀλογίζεις;
 Ἀγνώσκεις, ὅτι Κύπρις Διόσφορος ὄρε θαλάσσης;
 Καὶ κρατεῖ πόντου καὶ ἡμετέρου ὀδυμῶν.
 Ὡς εἰπὼν μάστιγι βραχὺ ἀπεδύσατο πῆπλον,
 Ἀμφοτέραις, μαλάμῃσιν, εἰδὼς ἰσφιγξέμεναι.
 Ηἰόνος δὲ ἔξωρτο δέμας δὲ ἔρριψε θαλάσῃ·
 Λαμπομῆκε δὲ ἑσπέρην αἰὲ κατειδυμένα λύχνη,
 Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, ῥαυτὸς ὅλος, αὐτόματος ἦν.
 Ἡρώ δὲ δὲ ἡληβάτοιο φαισφόρος ὑψόθεν πύργου,
 Αδελφῆς αὖραϊσι δῶκεν πνέουσιν αἴτης,
 Φάρεϊ πολλάκι λύχρον ἐπέσκηπεν· εἰσὶν αἱ Σησοῦ
 Πολλὰ καμὼν Λείδυδρος ἔβη πρὶν ναύλοχον ἀκτῶν,
 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον αἰήγαλιν ἐν δὲ θυρεῶν
 Νυμφίον ἀδμαίνοντα ἀφαιπύξασα σιωπῇ,
 Αφροκόμοις ῥαδάμηντας ἐπὶ σταίζοντα θαλάσσης
 Ἡγαγε νυμφόκομοις μυχὸς ὅπῃ παρδανιῶτος.
 Καὶ χεῖρα πάντα καθῆκε δέμας δὲ ἔχειν ἐλαίῳ
 Εὐδμορόδιον καὶ ἀλίπλοον ἑσβιστὴ ὀδμῶν
 Εἰσέτι δὲ ἀδμαίνοντα βραχυγράτοις ἐνὶ λέκτροις.
 Νυμφίον ἀμοιχυθεῖσα φιλιώρας εἵνεπε μύθους·
 Νυμφίε πολλά μόγησας, ἃ μὴ πάθῃς νύμφις ὄϊος.
 Νυμφίε πολλά μόγησας, ἃ λης νύτοι ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Ὀδμήτ' ἰχθυόεσσιν βαρυδ' ἐπλοιο θαλάσσης,
 Διῦρ τεύς ὕδρῃτας ἐμοῖς ἐνὶ καίτθιο κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν ὁ δ' αὐτίκα λυγρὸν ἔμπεδον
 Καὶ διεμῆν' ἐπέβησαν ἄριστον ὅσον κυθερίης·
 Ἡ γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔλω λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕμνου,
 Οὐ ζυγίῳ ἱερῶν τις ἐπυφήμεσσι αἰδοῦς,
 Οὐ δ' ἄδων ἡστραπὴ σείλας θαλαμπεδὸν δυνῶν,
 Οὐδ' ἐπὶ πολυσηφ' ὅμοις τίς ἐπισκίρτησι χορείῃ,
 Οὐχ ὑλόμενον αἶσις πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in horis.
 Silentium thalamum fixit, sponsam verò ornavit caligo.
 Et nuptia erant longè à canendis hymenais.
 Nox quidè erat illis nuptiarum ornatrix. nunquã aurora
 Sponsum vidit Leandrum valde notis in lectis.
 Navigabat autè è regione positi rursus ad populũ Abydi,
 Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hymenaios.
 Ast Hero longa induta veste suos latens parentes,
 Virgo diurna, nocturna mulier: utrique autem
 Sape optarunt descendere ad occasum auroram.
 Sic hi quidem amoris absconderes vim,
 Occulta delectabantur inter se Venere.
 Sed paruum vixerunt in tempus, neque diu
 Inuicem potiti sunt multumque nuptiis.
 Sed quando pruinosa venit hyemis hora,
 Horrendas commovens multarum vertiginum procellas.
 Profunditatèque infirmas & madida fundamèta maris
 Hyemales spirantes verberabant verti:
 Nimbe percutientes totum mare: vapulante autem
 Iam navem nigram fregit in duas partes terra.
 Hyemale & infidum effugiens mare nauta.
 Sed non hyemalis te timor coercebat maris
 Fortamine Leandep: nuntius sed te turris
 Consuetam significans lucem nuptiarum
 Furentis te impulit securum maris,
 Cruclis & perfidus: debebat autem infelix Hero,
 Hyeme instante manere sine Leandro,
 Non amplius accendens brevis temporis stellã lectorum:
 Sed amor & fatum cogeat. allecta autem
 Parcarum ostendebat, non amplius facem amorum.
 Nox erat, cum maximè spiranteis ventos
 Hyemalibus statibus iaculentes venti
 Collecti irruunt in latus maris.
 Tunc Leander consueta spe sponse,
 Valde sonanti ferebatur maris in dorso. (qua
 Iam ab unda, unda veluebat, accumulabatur vero a-

Αλλὰ λίχας σφρίσασα πλειοντά μοισι ἐν ὤρῃς
 Σιγὴ πατρὸν ἐπιξεν ἐνυμφεκάμοισι δὲ ὁμίχλῃς
 Καὶ γάμος ὡς ἀπαίδευεν ἀσιδομένων ὑμναίων,
 Νυξ μὲν ἴλω κίνοισι γαμοσόλας, οὐδέ ποτ' ἦεν
 Νυμφίον εἶδεν ἄισον δρον ἀνιγνῶτοις ἐνὶ λίκτρῳ,
 Νήχαιτο δὲ αἰτιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀζύδῳ
 Βινυχίων ἀκέρητος ἐπὶ πνεῖον ὑμναίαν.
 Ἡρώ δ' ἐλκισίπιν πλὸς ἐς λύθυσσα τοκάας.
 Παρθένας ἡματιήν νυχὴν γυνὴ ἀμφοτέρως ἦ,
 Πολλάκις ἠρήσαντο κρατὶ δέμας ἐς δύσιν ἠδ'.
 Ως οἱ μὲν φιλέτητος ὑποκλέπτοντες αἰάγκῃς,
 Κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυδερεῖν.
 Ἀλλ' ὀλίγον ζώσκον ὅππῃ χροῖον εἰδὲ πειθεῖν
 Ἀλλήλων λῶνδοντο πολυπλαϊκτῶν ὑμναίων.
 Ἀλλ' ὅτε παχύνοντες ἐπήλυθε χεῖματος ἄρῃ
 Φρικταίας δονέουσαι ποταμοσφάγιας αἶλλας.
 Βίνθηα δ' αἰσθήματα καὶ ὕψα δέμισθλα θαλάσσης
 Χειμέριοι πνεῖοντες ἐπισυφύλιζον αὐτῶν,
 Αἶλα πημασίζοντες ὅτ' ἴω ἄλλα τυπτομένης ἦ,
 Ἡ δὴ νῦν μάλα ναι, ἀπὲκ λαβὴ διχθαδί χέρσῳ.
 Χειμείῳ καὶ ἄπιστον δῆυσκάζων ἄλλα ναιτῆς.
 Ἀλλ' οὐ χιμερίης σι φόβος κρατύνει θαλάσσης
 Καρταρόθυμη λίδυδρι, διακτορεῖν δὲ σι πύρην
 Ἡθαδα σημαίνουσα φαισφορέῳ ὑμναίων,
 Μαγομένης σ' ὅτ' ἔκων ἀφειδήσεται θαλάσσης
 Νηληϊῆς καὶ ἄπιστος ὄφειλε ἦ δύσμορος Ἡρώ,
 Χείμα τοξίστα μὲν οἰοῖτο ἀπὸ δουρὶ Λαίδηδρος
 Μικρὸν δ' ἀπὸ πρῶν μινυώριον ἀσέει λίκτρον
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιάσασα το δειγρομένη ἦ
 Μοιραίων αἰετῶν καὶ καί τι θαλάσσης ἰρώτων.
 Νυξ ὡς ὅτε μέλιντα βαρυπνέουσι ἀήταις
 Χειμαρείης πνεῖοντες ἀκοντίζοντας αἶψῃ,
 Ἀδρόον ἐμπύποιον ὅππῃ ῥιγμῶνι θαλάσσης
 Δὴ τότε Λαίδηδρος ὡς ἐδύμονος ἐλπίδι νύμφης
 Δυσκίλαδων πεφόρητο θαλασσεῖον ὅππῃ νάτων.
 Ἡ δὴ κύματι κύμα κυλινδρετο σμῶντε το δὲ ὕδαρ.

Aetheri miscebatur mare : concitata est undique terra;
Pugnantibus ventis, Zephyro autē contra spirabat eurus,
Et notus in boream magnas immisit minas.

Ei fragor fuit inevitabilis valdisfreni maris.

Gravia autem passus Leander implacabilibus gurgitibus
Sape quidem precabatur aquoream Venerem;

Sape autem & ipsum regem Neptunum maris.

Arctaea non boream immemorem rei, inquit nympha.

Sed ei nūllus auxiliatus est: amor autē nō coercuit fata.

Vndique autem accumulati malè obvio fluctus impetum

Contritus ferebatur: pedum autem eius defecit vigor.

Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.

Multa autem spontanea effusio fluebat in guttur.

Et potum inuilem imperiosi potavit maris.

Et iam lucernam infidam extinxit amarus ventus,

Et animam & amorem deflendi Leandri.

Cum adhuc autem dirigeret iter vigilibus oculis,

Stabat fluctuans miseris curis.

Venit autem aurora & non vidit sponsum Hero:

Circumquaque oculum dirigebat in lata dorsa maris,

Sicubi videret errantem suum maritum

Lucernā extinctā, apud fundamentum turris

Dilaniatum scopulis, ut vidit mortuum maritum,

Variam scindens circa pectora cunicam,

Cum strepitu praeceps ab alta deturbata est turri.

Atque Hero mortua est ob mortuum maritum:

Suique petiti sunt & in ultima pernicia.

FINIS.

Αἰδέεσθ' ἰσχυρὸν πόιντος· αἰέχεται πᾶν τοῖον ἢ γὰρ
 Μαρναλῶν αἰέμων· ζεφύρο δ' αἰτίπνοιεν ἑὸς.
 Καὶ ἴοιτο ἐς βορέην μαγὰς ἐρέην· ἀπειλὰς.
 Καὶ κτύπος ἔω ἀλίαςος ἐρημαρχοῖο θαλάσσης,
 Αἰὲς παῖδες ὃ Ἀεὶάνδρος ἐκκλήτοις ἐπὶ δῖναις
 Πολλάκι μὲν λιτανεύσει θαλασσάλῳ ἀφ' ὅδ' ἵτω.
 Πολλάκι δ' αὐτὸν αἶαντα προσδῶντα θαλάσσης·
 Αὐτὸς δὲ ἐς βορέην ἀμυγμῶνα καὶ λιπαρὴν ὕμνη.
 Ἀλλὰ οἱ ὅτις ἀπ' ἡλίου ἔρος δ' ἐκ ἡρμῆος μείρας·
 Παῖτο δ' αἰέχεται ἐπὶ αὐσαντὶ κύματος ὕμνῳ
 Θρυπτόμενος πεφόρητο ποδῶν δ' ἐπὶ ὀκλαστὶν ὄρμῳ·
 Καὶ δένος ἔω ἀδόντων ἀκοιμητῶν παλαρχῶν.
 Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρει λαμψή,
 Καὶ ποτὲν ἀχέεισιν αἰσχυμῶν πένε ἀλμυρῶν·
 Καὶ δὴ λύχρον ἀπὸς ἀπείσβεισε πικρὸς αἰτίας,
 Καὶ ψυχρὸν καὶ ἔροται πελυκλαύτοις Λαίῃσιν.
 Εἰσὶ π' ὃ ἰθιμῶντες, ἐπ' αἰετῶν πνοῇσι ὅπως παῖς,
 Ἰστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοις μερίμναις·
 Ηλυθε δ' ἡραγμῶνα, καὶ ἐκ ἰδὲ θυμῶν Ἡρό.
 Παῖτο δ' ὄμμα τίττειν ἐπ' ὄρεια ἵστα θαλάσσης·
 Εἶπεν ἵστα θρήσκειν ἀγῶνιστον ὃν παρὰ κοίτῳ.
 Λύχρον σβεννυμῶσι παρὰ κρητῆρα ὃ πύργῳ
 Θρυπτόμενον ἀπλάθεισιν ὅτ' ἰδρακεν ἑπὶ ἀκοίτῳ,
 Δαυδῆλαιον ῥήξασα πᾶσι σήθεισι χιτῶνα,
 Ροιζοδὸν παρὰ κρητῆρα αἶψ' ἡλιβάτου πέσει πύργῳ.
 Καὶ δ' Ἡρό τίθεικεν ἐπ' ὀλλυμῶν παρὰ κοίτῳ.
 Ἀλλὰ ἔπειτα δ' ἀπὸναιτο καὶ ἐπὶ θυμῶν πᾶσι πᾶσι.

ὅσοι ναῖδα·) Fortasse scribenda αἰετῶν σφ' ἑρ' ἡσων.
 ποτ' αἰετῶν· utitur illa voce non sicut Nonnus. Is. Hort.
 καὶ μὴν ὁπιπῆ.) Legendum est ὅτι δυνάοντα βοῶντι G. E. αἰ.
 καὶ ὕμνῳ ἰσχυρῶ.) Legendum Ἡρῶν, ut est in ms. Ger. Fal-
 κενήμναις.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

AUTHORVM.
 QVORVM POEMATATA HOC
 ENCHIRIDIO CONTI-
 nentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarensis, pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag.
 78.

PHOCYLIDES, pag. 101
 Versus Phocylidi attributum apud Athenarum
 tum apud Stobaeum, pag. 113

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
 chio, pag. 114

PITHAGORAE carmina aurea, pag.
 122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Amer-
 pach. 126.

SOLONIS sententiae elegiacae, pag. 131
 Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
 Clemente Alexand. pag. 143

TRITHAEVS de Virtute bellica, pag.
 147.

Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
 165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag.
 158.

Gnomica eiusdem in mortem, pag.
 163

RHIANI, de imprudentia, pag.
 171.

EX NAYMACHI scriptis sen-

I N D E X.

tentia.

Eiusdem vituperium diuitiarum,

pag. 173

pag. 176

P A N I A S T D I S in incontinentiam, 177

Ex O R P H E O, de Deo, 182

M I M N E R M I de vita quòd brevis sit,
184

Epigrammata eiusdem, 187

L I N I in Prudentiam & Spem, 189. & 191

C A L L I M A C H I nonnulla, 191

E V E N I Parj sententia, 193

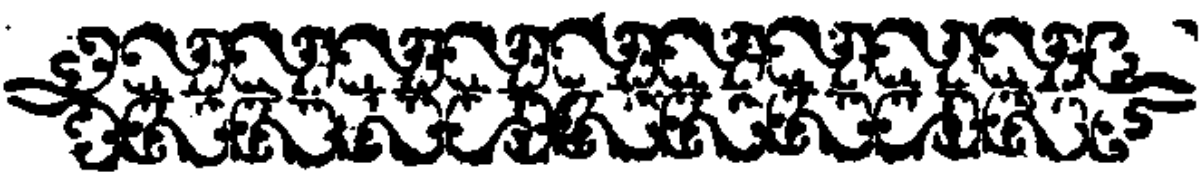
E R A T O S T H E N I S Cyrenai, 195

M E N E C R A T I S Comici, 197

P O S I D I P P I Cassandrj, ibid. & 265

M E T R O D O R I Atheniensis, 199

T I M O C L I S Comici, ibidem, & 267

H O S A V T O R E S I N S E Q V I T V R

Senariorum libellus, continens diuerforum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt.

I N

<i>Amantem,</i>	212	<i>Artem,</i>	226
<i>Amicum & Amicos,</i>	230	<i>Attentionem,</i>	226
<i>Animum,</i>	352	<i>Anaritiā,</i>	224
		<i>Audaciam,</i>	226

I N D E X.

Auxilium,	284	Iusto,	205
DE		Inuentate,	21
Beni viri,	200	IN	
DE		Laudem,	218
Conscientia,	226	Leges,	211
Confilio,	204	Liberos,	220
Continentia,	210	Lucrum,	214
Curiositas,	224	AD	
DE		Medicos,	214
Deo,	212	Mendacium,	214
Doctrina,	220	Moderationem,	211
IN		Mororem,	21
Ebrietatem,	218	Mortem,	21
IN		Mulierem,	206
Famem,	216	Matum,	214
Felicitatem,	210	IN	
Fidem,	222	Naturam,	21
Fortunam,	226	Necessitatem,	210
Furtum,	218	Nobilitatem,	211
AD		Nouercam,	204
Gloriam,	208	Nuptias,	21
AD		DE	
Honorem,	226	Ocultis,	21
Hortationem,	229	Odio,	214
Hospitem,	218	Opibus,	21
DE		Oratione,	21
Improbis,	224	DE	
Industria,	232	Parentibus,	210
Infortunio,	210	Paupertate,	210
Ingrata memoria,	202	Peccato,	215
Inimicitia,	228	Pietate,	215
Inuidia,	230	Penitentia,	215
Iracundia,	220	Populo,	215
Iudicio, & diuina Iustitia,	214	Presibus,	215
214		Prudentia,	214
Insuperanda,	220	Pulebrando,	214

Ryem,
Rum,

Sanitatem,
Senectutem,
Seruos,
Silentium,
Somnium,
Spem,

ADDITA
superioribus
Comicorum
no uerbis

PHILEM
die Poeta fu
25

ALEXIDIS
AMPHID
ANAXAN
ANTIPH
APOLLON
DIPHILI
MENAND
DIOBOR

I N D E X.

	I N		Superbiam,	228
Regem,		202	D E	
Risum,		204	Tempore,	214, & 234
	I N		Tolerantia,	228
Sanitatem,		228	D E	
Senectutem,		204	Veritate,	202
Servos,		210	Vita,	202, & 212
Silentium,		226	Vituperio,	234
Sonnum,		228	Voluptate,	212
Spem,		210	Virute,	200

Ex Lo. Hertelii versione.

ADDITIONA SVNT EIVSDEM CVM
 superioribus argumenti nonnulla ex veterum
 Comicorum fragmentis Gnomica ab H. Stephano
 versibus expressa.

PHILEMONIS qui novae seu mediae Comoediae Poeta fuit, pag. 235

ALEXIDES Thurijs	240
AMPHIBIS Atheniensis	242
ANAXANDRIDIS Rhodij	243
ANTIPHANIS Carystij	244
APOLLODORI Celae	245
DIPHILI Sinopensis	249
MENANDRI Atheniensis	250
DIODORI Sinopensis	258

INDEX.

EVBU LI Atheniensis,	257
HIPPARCHI,	260
NICOSTRATI,	261
PHEREKRATIS Atheniensis,	262
CRATETIS Atheniensis,	263
ERIPHI	265
CLEARCHI.	267

FINIS.